

KURJER KRAKOWSKI.

D. 16 stycz. 1855. P I A T E R.

Hr: Cieplichów z dywizją karabinierów z Częstowey przybył w pomoc Rossyanom r. 1770.

N^or 12.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 5 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedziele i święta uroczysto) po południu.

K R A K O W.

Dla nieprzewidzianych a od przedsięwzięcia nie zależących przeszkód, czytelnia na rogu ulic Grodzkiej i Franciszkańskiej Nro 202. w całej obszerności zostanie dopiero otwartą w dniu jutrzejszym o godzinie 5 z południa.

Z pomiędzy wielu zarzutów uczynionych mi w Nrze 9 Kurjera Krak: więcej obrażających osobistość, aniżeli zbijających moje twierdzenia, spostrzegam jeden tylko zarzut główny, w którym autor usiłuje dowieść, że Banki są źródłem produkcji narodowej, a nie wpływem *niejakiego już stopnia pomysłności i bogactwa narodowego*. Podobne twierdzenie aczkolwiek mające za sobą pozorne dowody, nigdy nie jest gruntownem, bo Banki, jak mówi Skarbek 1) mają li tylko dobro handlu na celu, które wtedy tylko są konieczne i użyteczne, gdy wysoki stopień bogactw zaprowadzenia ich przywodzi potrzebę, a handel wywiązał się z produkcji rolniczych i rękodzielnych, bo kapitały składające Bank, są wyobrażeniem wartości produktów już wyrobionych i zamienionych i dla tego nie ma nic dziwnego, że na założenie Banku w Krakowie brakuje funduszów: bo nakoniec sama czynność Banku w wypożyczaniu

kapitałów w ręce *pewne i bezpieczne* aż nadto jasno wykazuje, że w narodzie, gdzie Banki mają być zaprowadzone, powinien być już pewien stopień bogactwa, inaczej przypuścićbyśmy musieli, że ten którego całym majątkiem są ręce i przemysł może pożyczki z Banku zaciągać; dalej, że pieniądze stanowią pierwszą zasadę bogactwa narodowego, że byłyby pierwiastkiem każdej produkcji i że bez nich żaden naród obejśćby się nie mógł.

Twierdzenie, jakoby Banki były bezużyteczne wtedy, kiedy naród jest bogatym, zasadza się na fałszywych lub sofistycznych wnioskach, bo celem Banków jest ułatwienie zamiany i dla tego też słusznie Smith porównywa bilety bankowe do wielkiej maszyny przynoszącej po powietrzu produkta. Użyteczność Banków i wpływ ich na przemysł rolniczy i rękodzielny jest pośredni, nigdy zaś bezpośredni i dla tego zawsze powtórzyć mogę, że w kraju nie mającym pewnego stopnia bogactwa i pomysłności założenie Banku jest tem, czem wypuszczenie wielkiego statku parowego na wiatr.

J. B. H.

Francya. W angielskim poselstwie robią przygotowania do przyjęcia lorda Cowley, i zapewnijają

1) Nauka Finansów,

iż on będąc posłem w Wiedniu objawiał ciągle chęci za pokojem, sądzą przeto że Torysowie przez wysłanie jego niemają zamiaru zrywać związków z Francją. — Mimo jednak zapewnień ministeryum Angielskiego, którym Rząd francuzki ufać niechce, przedsięwzięto środki ostrożności a szczególnie względem Belgii. Wiele połków, które już zdobywały Antwerpią, miały odebrać rozkaz, *zbliznienia się do granic Belgii.* — Rząd jednak, jak zapewniają, nie ma zamiaru tworzyć północnej armii i przestanie na zgromadzeniu w tym punkcie 40 tysięcy wojska o 3 lub 4 marsze od Belgii. — W Marsylii pokazała się cholera, co tak zatrużyła mieszkańców iż wielu opuściło spiesznie to miasto. — Z Algieru odebrano w tym mieście wiadomość, iż w dniach 6 7 i 8 grudnia z. r. Francuzi stoczyli zacięte bitwy z Arabami. Rozjatrzeni ciągłymi napadami Francuzi byli teraz stroną zaczepną i odnieśli znakomite nad Arabami zwycięstwo z znaczną stratą swoich. Legija cudzoziemska odznaczyła się szczególnie. X. Tallejrand 2 stycznia bawił godzinę u króla. — Polityczni astrologowie obliczają już wpływ tego planety na Ludwika Filipa. Gazeta pruska rządowa donosi: „Maurycy Mochnacki umarł 8 b. m. w Auxerre na zapalenie mózgu. Bonaventura Niemojowski dostał pomieszania zmysłów i wątpić trzeba o jego uleczeniu. — Hr. Pozzo di Borgo cesar. rossyjs. poseł w imieniu ciała dyplomatycznego w nowy rok miał następną mowę do króla: „Gdy przed rokiem ciało dyplomatyczne

składało hold i powinszowanie W. K. M., objawiło chęć utrzymania dobrej harmonii między wszystkimi panującymi. Te życzenia spełniły się, N. P. a przeszłość dała nową i ważną rękojmię na korzyść tego, czego dobrze myślący spodziewać się od przyszłości mogą. — W tém przekonaniu posłanicy wszystkich rządów składają dziś W. K. M. też same życzenia, sądzą, iż je przyjmiesz ztem uczuciem, które je w nas wzbudziło. Wynurzamy również życzenia abyś Ty, jego dostojna rodzina i Francya cieszyła się szczęściem. — Odpowiedź króla była podobną tej mowie. Mowa prezesa izby deputowanych była obojętną i niezawiera nic ważnego. — Z Marsylii piszą 24 grudnia. Za każdą depeszą z Paryża wyglądamy rozwiązania naszej Rady municypalnej. — Przy wyborze ostatniej sekcji przyszło do zaburzenia. Sala wyborów była otoczona wojskiem; tłum ludu zbiegł się także. Na szczęście żołnierze byli cierpliwi na obelgi. W Nantes fabryki wojenne tak są czynne i pełne robotników, iż ani jeden rzemieślnik niepróżnuje. Podobnie się dzieje winnych sąsiednich miastach. — X. Orleanu domniemany następca tronu dał świetny bal, który trwał do 4 godziny z rana. — Król i królowa, wszyscy zagraniczni posłowie, ministrowie i t. d. byli na nim obecni, a młody książę nieposiadał się z radości widząc tyle gości usiebie. (G. B. V.)

Niemcy. Xiaże Santa-Cruz (Leuchtenberg) przybył wraz z swym orszakiem dnia 4 stycznia do Frankfurtu nad Menem. — W Ostendzie

wsiędzie na okręt i uda się do Anglii, gdzie w Porcie Falmouth czeka na niego portugalski okręt *Don Pedro*, na którym popłynie do Lizbony. — Noc Nowego roku w Frankfurcie była pełną zgielku, ale nieprzyszło jednak do niespokojności, bo wojsko stało w pogotowiu i liczne patrole przebiegały ulice. —

Anglia. Codziennie wszystkie pisma publiczne wypełnione są wiadomościami o wyborach parlamentowych, szczególnie zaś adresami, w których się kandydaci polecają swym wyborcom. Z tego powodu zaszły niespokojności w Rochdale. — Przyjaciele Torysów pragnąc sobie lud zjednać, rozdali mu liczne podarunki i dostarczyli wszystkiego za najniższą cenę. — O 12 godzinie tłumy ludu zebrały się z chorągwiami i innymi znakami, na publicznym placu i otoczyły mównicę, z kąd przemawiał p. Rentice otoczony muzykantami. W tem powstał krzyk i zgielk straszny, nadbiegli reformiści i przyszło do krwawej utarczki, którą policya zapóźno ukończyła. — P. Rentice został ciężko kijem ranny. — Robert Peel przyjął adres do króla podpisany blisko od 6000 obywateli londyńskich i oświadczył że będzie prosił króla aby zezwolił na ich żądania reformy. Kilkanaście miast innych podało adresy do króla przeciw Torysóm, a cały kraj zajęty wielką myślą na czyją stronę przechyli się zwycięstwo w tej stanowczej chwili, przedstawia widok podobny

do wzburzonego morza. Okonel polecając wyborcom swego synowca i p. Mullins za kandydatów na członków parlamentu tak się wyraził: „Kto odmówi swego głosu za niwi, jest nieprzyjacielem i zdrajcą narodu, jest gorszy jak poborca dziesięcin. — Żaden człowiek niech z nim niemówi, żadna kobieta niechaj niespojrzy na niego a dzieci niech go lżą na ulicy. „Torysowie i Anglicy sądzą że Okonel jest przyczyną wszystkich zaburzeń w Irlandyi, gdy tym czasem mówi jeden dziennik, nie on ale zaburzenia jego stworzyły. Z powodu odwołania francuzkiego zastępcy posła tak mówi *Morning-Chronicle*: „Jasną jest rzeczą że Ludwik Filip nie wiele rachuje na długą trwałość naszego ministryum, gdyż dotąd nie przysłał żadnej ważnej osoby i po sławnym xięciu Talleyrand nie przysłał nikogo, póki się nie dowiedzie, jaki obrót wezmą rzeczy w Angli. — p. Gordon wyjedzie w krótcie do Turcyi jako poseł. Wellington rozkazał zaopatrzyć w zapasy wojenne warowną część Londynu. (*G.B.V.*)

Belgia. Izba deputowanych i Senat przyjęły uchwałę nakazującą utworzenie gwardyi narodowej w całym kraju. — Król w odpowiedzi na powinszowania władz różnych rzekł między innymi: „W ostatnich dniach należało się lękać na chwilę, iż pokój Europy naruszony będzie, lecz teraz horyzont rozjasniać się zaczyna i bezpieczeństwo powraca. — Rządy są za nadto oświecone, aby miały lekkomyślnie naruszać spokojność narodów

a może i byt ich. — [Wszystkie widzą, iż jest lepiej umacniać i polepszać krajowe instytucje oraz pracować nad szczęściem ludów jak zaczynać wypadki, których końca nikt przewidzieć nie zdoła — Jeden dziennik zapewnia, iż Francya oświadczyła Belgii urzędownie, że gdy jeden żołnierz holenderski przestąpi granice belgijskie, ona natychmiast rozkaże swym wojskom wejść do tego kraju, nawet mimo woli Belgii.

Szwajcarya. Posel Neapolitański przy związku szwajcarskim otrzymał rozkaz opuszczenia tego kraju — Jego powrót do Neapolu tak niecierpi zwłoki, iż piśmiennie tylko przesłał pożegnanie Naczelnéj Radzie Szwajcarskéj. (G. P. V.)

Portugalia. Królowa zamknęła posiedzenia Izby parów i deputowanych mową od tronu. W tej mowie przyjętej z zapalem wśród okrzyków: niech żyje młoda królowa, zapewniała Izby o przyjaznych stosunkach z państwami obcemi i oświadczyła iż cieszy się z pomyślności, w którą kraj zakwita, oraz iż wszystko poświęci aby odpowiedzieć zaufaniu narodu i utrzymać spokojność w kraju. — Dalej mówi iż tylko szaleni mogą przypuszczać zawichrzenie kraju przez Miguelistów, bo ona wspólnie z narodem jest nie zwyciężoną. — W końcu dziękuje postannikom narodu za ich gorliwość około dobra publicznego i za przychylenie się do jej słubów z księciem Leuchtenberg. który równie jej jak narodowi zapo-

wiada szczęście. — Swagier księcia Palmelli uda się do Londynu jako poseł przy dworze angielskim, a hrabia Villareal w tejże godności do Paryża. — Anglicy i Belgijczycy jako odtąd nie potrzebni do obrony Portugalii, odplynęli do swej ojczyzny.

DONIESIENIA.

Potrzebny jest do Królestwa Polskiego Nauczyciel posiadający język Francuzki i inne wiadomości do edukacji początkowej trzech synów. Bliższa wiadomość w domu pod L. 78 przy ulicy Szerokiej na pierwszym pięttrze.

Zgubioną została laska hebanowa, ktoby ją znalazł, zgłosić się z nią raczy do handlu P. Helzel, gdzie odbierze nagrodę.

71sza Loterya klasyczna Berlińska składa się z 110 tysięcy losów, z których 47 tysięcy wygrywa, a między temi jest 1160 głównowygrywających: największa wygrana wynosi 900,000 złp. a najmniejsza 1200 złp. — Losów dostać można u podpisanego w biurze pocztamtu kr. Pruskiego.

Pierwsze ciągnięcie nastąpi dnia 15 i 16 stycznia 1835 roku.

Rehefeld.

Przybyli do Krakowa. — Ci-maciński Tadeusz z Pruss. — Dubenecki Antoni z Gali. — Korytko Stanisław z Polski.

Opuseli Kraków. Sanguszko Władysław Xiąże do Galicyi.

Dziś rano zimna stopni 6